

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

**ІНШОМОВНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В КОЛОКВІАЛЬНІЙ ЛЕКСИЦІ
КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ НА МАТЕРІАЛІ КОРЕЙСЬКИХ СТАТЕЙ**

Студентки групи Пкор20-20
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми:
Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та літератури
(переклад включно), перша – корейська
Лазаренко Дар'ї Романівни

Науковий керівник: Копчак Ольга Ігорівна

Національна шкала

Кількість балів

Оцінка ЄКТС

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАПОЗИЧЕНОЇ ТА КОЛОКВІАЛЬНОЇ ЛЕКСИКИ В СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ.....	7
1.1. Визначення поняття «запозичення» та «колоквіальна лексика».....	7
1.2. Класифікація запозичень в корейській мові.....	11
1.3. Лінгвістичні дослідження запозиченої лексики.....	15
Висновки до розділу 1.....	18
РОЗДІЛ 2. КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ В КОЛОКВІАЛЬНІЙ ЛЕКСИЦІ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ.....	20
2.1. Запозичення з англійської мови.....	20
2.2. Запозичення з інших мов.....	24
Висновки до розділу 2.....	26
ВИСНОВКИ.....	28
АНОТАЦІЯ.....	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	33

ВСТУП

Корейська, як і багато інших мов, з часом зазнала значних змін, включаючи запозичення слів і фраз з інших мов. Запозичення з інших мов стали невід'ємною частиною корейської лексики, особливо в розмовній мові. У цій курсовій роботі буде досліджено явище запозичення з іноземних мов в колоквіальній лексиці корейської мови. В ній буде досліджено історію та джерела цих запозичень, а також соціальні та культурні чинники, які впливають на їх прийняття та використання. Крім того, в роботі буде проаналізовано лінгвістичні особливості цих слів, включаючи їх вимову, написання та моделі вживання, а також оцінено їхній вплив на структуру та розвиток корейської мови. Досліджуючи роль запозичених слів у корейській мові, ця курсова робота має на меті забезпечити повне розуміння динамічної та еволюційної природи мови та її зв'язку з культурою та суспільством.

Актуальність роботи зумовлена дослідженням іншомовних запозичень в колоквіальній лексиці корейської мови, оскільки колоквіальна лексика присутня в корейському розмовному мовленні та містить компоненти експресивного, емоціонального та оцінного значення. Іншими словами це пласт нестандартної лексики, що присутній у будь-якій мові на одному ряду з жаргоном, арго, діалектом чи сленгом.

Варто зазначити, що впродовж півтора тисячоліття корейської історії – від виникнення перших корейських держав у III–IV столітті і до кінця XIX століття – державною мовою країни була давньокитайська. Саме давньокитайською здійснювалося все: від ділового листування до юриспруденції та літературних творів.

Тільки у 1894–1896 роках корейська мова стала державною. Незважаючи на це, багато десятиліть знання давньокитайської було обов'язковим для будь-якого освіченого корейця, а китайські ієрогліфи використовувалися в корейських текстах для написання запозичених слів. Проте лексика корейської мови загалом складається не лише із запозичених слів із китайської мови.

Мовою-еталоном для корейської стала саме англійська, яка є досить розповсюдженою у наш час і якщо брати до уваги різноманітні геополітичні, історичні чинники, то стає зрозумілим, що саме вони зробили внесок у цей розвиток подій. Для цього існують певні причини, оскільки на деяких етапах історії присутній значний вплив США і західноєвропейських країн у далекосхідному регіоні. Запозичення англо-американських слів можна аргументувати тим, що розвиток США у певних аспектах, наприклад, у науково-технічному досягнув значних успіхів, що не можна сказати про Корею, яка залишалася позаду. Відповідно до цього виникла проблема, яка спричинила бездумне запозичення англо-американізмів і лексичних елементів з інших мов.

Тому не дивним є той факт, що запозичення корейської мови проникли і в колоквіальну лексику та мають свої особливості вираження.

Об'єктом дослідження є колоквіальна лексика корейської мови.

Предметом дослідження є запозичення з інших мов у корейській колоквіальній лексиці.

Матеріалом дослідження слугуватимуть різні праці дослідників на цю тему, також корейські і англійські джерела, книжки, журнали, тощо.

Мета курсової роботи полягає в дослідженні іншомовних запозичень в колоквіальній лексиці корейської мови.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- розглянути визначення поняття запозичення та колоквіальна лексика;
- проаналізувати лінгвістичні дослідження запозиченої лексики;
- відібрати приклади запозичень з корейських статей;
- охарактеризувати запозичення з англійської мови;
- проаналізувати запозичення з інших мов;
- на основі дослідження зробити ґрунтовні висновки.

Методи дослідження. У роботі використано такі загальнонаукові методи, як описовий і метод спостереження, методи теоретичного аналізу і синтезу.

Серед спеціальних лінгвістичних методів залучено метод контекстуально-інтерпертаційного аналізу та компонентний аналіз.

Наукова новизна теми: наукова новизна у вивченні іншомовних слів у розмовній лексиці корейської мови полягає у всебічному аналізі цього явища з різних сторін. Хоча існують дослідження запозичених слів у корейській мові, відносно новим фактом є те, що ця тема зосереджується саме на розмовних іноземних словах. Крім того, новизна курсової роботи полягає в її міждисциплінарному підході, який поєднує в собі лінгвістичну, соціологічну та культурологічну перспективи. Це дослідження має на меті забезпечити цілісне розуміння природи та значення цього явища шляхом аналізу іноземних слів у словнику корейської мови з різних точок зору. Нарешті, новизна курсової роботи полягає в його потенціалі сприяти ширшому розумінню мовного контакту та мовних змін, надаючи розуміння того, як мови запозичують та включають іноземні елементи у свої словники, а також чинники, що впливають на цей процес.

Практичне значення теми: практичне значення у вивченні іншомовних слів у колоквіальній лексиці корейської мови полягає у розумінні культурного контексту, опануванні мовних навичок, дослідженні лексикології та підвищенні професійної класифікації. По-перше, дослідження іншомовних запозичень дозволяє зрозуміти, яким чином культурні елементи та технології корейців взаємодіють з культурою інших країн, а також може допомогти студентам розширити свій словниковий запас та вдосконалити мовні навички. По-друге, курсова робота може посприяти розумінню студента щодо мовних процесів, які є основою запозиченню, і дослідженню різних методів трансформації та адаптації іншомовних слів до корейської мови. Нарешті, дослідження іншомовних запозичень може бути корисним для людей, які працюють в галузі перекладу, мовної освіти або культурної індустрії, тому що вони можуть застосувати ці знання в роботі.

Стан наукової розробки теми та її джерельна база становить комплекс документальних джерел: опублікованих – наукові праці, підручники, довідники, словники з теми дослідження, фахові періодичні видання. Загалом дослідженням на цю тему займалися і займаються різні вчені, що дозволяє користуватися різними джерелами та матеріалом.

Структура та обсяг роботи: відповідає поставленій меті та завданням дослідження. Вона складається зі вступу, 2 розділів, що поділяються на підрозділи, висновків, списку використаних джерел (28 найменувань). Загальний обсяг курсової роботи становить 34 сторінки.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАПОЗИЧЕНОЇ ТА КОЛОКВІАЛЬНОЇ ЛЕКСИКИ В СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

1.1. Визначення поняття «запозичення» та «колоквіальна лексика»

У мовознавчій літературі такий термін як «запозичення» набув двох значень. З точки зору теорії мовних контактів та взаємодії мовних систем, запозичення є одним із способів збагачення словникового запасу мови.

Крім цього, цей термін відображає не лише процес входження, але й адаптації лексеми, яка була запозичена і, звісно ж, відповідно до цього результат самого процесу. Слова, що складаються з елементів, запозичених з різних мов, або слова, що мають кілька запозичених і кілька оригінальних елементів, також називаються гібридами (beautiful – фр. корінь + англ. суфікс) (Костюченко, 1996).

Варто зауважити, що фразеологічні і синтаксичні вирази запозичуються не так часто, як це відбувається зі словами. Щодо запозичення певних окремих звуків або словотворчих морфем, тобто коренів, суфіксів, префіксів, вони здійснюються під час вторинного виділення з більш значної кількості слів, які були запозичені.

Загалом у запозичень є свої певні особливості, наприклад, одна з них це здатність пристосовуватися до системи цільової мови, проте бувають випадки, коли вони настільки нею поглинаються, що слово іншомовного походження взагалі не відчувається носіями, вони радше до нього звикають, тим самим виявлення таких слів можливе лише шляхом етимологічного аналізу. До таких випадків належать запозичення з класичних мов, до прикладу, грецизми або ж відомий латинізм.

Якщо провести аналогію між цілком засвоєними запозиченнями та іноземними словами, то у результаті стає зрозуміло, що другі не втрачають відголоски свого походження, особливо у вигляді орфографічних, семантичних, граматичних і звукових особливостей.

Зазвичай чужоземні слова, які люди використовують у спілкуванні або ж у певних сферах належать до спеціальних галузей знань, наприклад мається на увазі,

флористика – розділ ботаніки, що вивчає та систематизує опис усіх видів рослин) (Костюченко, 1996).

Проте бувають випадки коли вони характеризують поняття, які властиві лише деяким народам, їх унікальній культурі; сюди входять етнографізми, екзотизми, чудовим прикладом може стати слово «камамбер», який відомий як сорт французького сиру.

Такі слова тлумачаться у словниках іноземних мов або включаються до звичайних тлумачних словників.

Згідно з Аристовою В. М., термін «запозичення» є загальним терміном, який відноситься до термінів «іншомовне слово» та «засвоєне слово», які використовуються для опису процесу адаптації слів з іншої мови до мови-реципієнта на різних етапах (Азарова, 2008).

Слова, які були запозичені з іншої мови та зберегли фонетичну та граматичну структуру оригінальної мови (транслітерованій запис, невідмінюваність), вважаються іншомовними. Але якщо вони пройшли процес адаптації до мови-реципієнта, що включає зміну звукового оформлення, відмінювання за допомогою флексій, словотвірну активність та утворення нових лексико-семантичних варіантів, то вони стають повністю засвоєними мовою.

Деякі іншомовні за походженням слова займають посереднє положення між іншомовними словами та повністю засвоєними запозиченнями. Спочатку запозиченні слова чужої мови можуть використовуватись в текстах цільової мови в якості іншомовних вкраплень, зберігаючи свою іншомовну структуру, а якщо вони (зазвичай як прояв моди) починають більш-менш регулярно використовуватись, їх називають варваризмами.

Враховуючи той факт, що запозичення слів іншомовного походження слугують результатом змішування мов, через певні історичні події, то стає зрозумілим, що вони посідають вагоме місце у лексиці багатьох мов світу.

Підсилена взаємодія мов при зростаючій ролі культурних та економічних зв'язків між народами та країнами, а також глобалізації, призводить до виникнення

певного прошарку запозичень, що йменуються інтернаціональними словами (інтернаціоналізмами) (Костюченко, 1996).

Українська мова містить такі приклади слів, як «комітет», «проект», «інфляція» та інші, які є інтернаціоналізмами. В інших європейських мовах основний шар інтернаціоналізмів складають слова, запозичені з грецької та латинської мов, на Близькому та Середньому Сході – слова з арабської та перської мов, а на Далекому Сході – слова з китайської мови. Інтернаціональні слова часто використовуються як термінологія у різних галузях знань, техніці та міжнародних відносинах.

Канали запозичень можуть бути як усні (на слух), так і книжні (письмові, за літерами). При усному запозиченні слово зазнає більше змін, аніж при книжному запозиченні. Якщо слово входить до мови іншого народу з одночасним запозиченням нового предмета чи поняття, то значення цього слова не змінюється; але у випадку входження нового слова в якості синоніма до вже існуючого у мові слова, між цими синонімами відбувається протиставлення значень та спостерігаються зсуви у первісній семантиці.

Такі запозичення іноді називають вкрапленнями. Шляхи руху слова від однієї мови до іншої можуть бути прямими або непрямыми.

Схоже до запозичень значення мають кальки (структурні запозичення) – лексеми, в яких запозичена структура виражається власне лексичним матеріалом. Великим джерелом для дослідження запозичень є також науково-технічна література через те, що частина термінів, які вживаються в даному типі літератури, була запозичена з латинської та грецької мов, тож ми часто можемо зустріти таке поняття, як термінологічне запозичення (Русанівський, 1997).

Виокремлюючи термін «лексичний латинізм» як об'єкт спеціального мовознавчого дослідження, слід зазначити, що це поняття наразі не отримало сталого загальноприйнятого визначення. У науковій літературі з питань лексичних запозичень вживаються терміни «латинізм», «латиномовне запозичення», «греко-латинізм», «латинське запозичення», «латиноосновний полонізм».

«Латинізм» – це термін, який лінгвісти часто розуміють як слово чи фразу, які запозичені з латинської мови. Однак, це визначення не є повністю точним, оскільки сприйняття запозичень як чужорідних елементів є питанням суб'єктивної оцінки самого носія мови, яке залежить від рівня знань іноземних мов, рівня загальної освіти і мовної інтуїції людини. Деякі слова можуть вважатися латинізмами для одних людей і не сприйматися як чужорідні елементи для інших, залежно від їхнього досвіду та знань.

При визначенні латинізму важливим є принцип встановлення джерела запозичення. У сучасній лінгвістиці існують цілком протилежні, навіть несумісні погляди на цю проблему. Особливі складнощі виникають через хронологічну віддаленість класичних і сучасних мов, недосконалість, а часом і відсутність етимологічних досліджень.

Так, Л. Крисін пропонує основні необхідні та достатні ознаки для того, щоб слово вважати запозиченням:

- передання іншомовних слів фонетичними і граматичними засобами мови-реципієнта;
- співвіднесення слова з граматичними класами і категоріями мови, що запозичує;
- семантична самостійність слова, відсутність у нього дублетних синонімічних відношень зі словами, що існують у мові-реципієнті;
- регулярне використання в мові: для слів, не закріплених за якою-небудь спеціальною стилістичною сферою – в різних жанрах літературної мови; для термінів – стійке використання в тій термінологічній галузі, яка його запозичила;
- наявність парадигматичних відношень із термінами певного термінологічного поля (Ewha Womans, 2000).

Щодо визначення терміну «колоквіальна лексика», то лінгвіст А. Мороховський дає таке визначення категорії колоквіалізмів: це «розмовні слова, які, як правило, використовуються в усній, здебільшого діалогічній мові, володіють функціонально-стилістичним значенням, входять до лексико-стилістичної

парадигми та містять компоненти експресивного, емоціонального й оцінного значення».

Схожа характеристика колоквиалізмів зустрічається й у визначенні дослідника В. Литвиненка, який підкреслює їхню емоційно-експресивну забарвленість й асоціації з розмовною сферою використання (Литвиненко, 2012).

Таким чином, колоквиальна лексика є складовою розмовної лексики та зустрічається на рівні інших пластів – арго, жаргонів чи діалектизмів.

1.2. Класифікація запозичень в корейській мові

Лексика корейської мови в цілому складається із власне корейських і запозичених слів. Останні є результатом взаємодії з іншими мовами. Більшість запозичених слів мають китайське походження, тому їх часто називають сино-корейськими словами. Зокрема, лексика сучасної корейської мови складається з таких пластів:

- споконвічно корейські слова, включаючи багату оноματοпоетику;
- ханмунна лексика, або слова і терміни, запозичені з китайської мови (китайсько-корейські слова);
- старі запозичення із санскриту, монгольської, чжурчженської і маньчжурської мов (їх невелика кількість);
- новітні запозичення з англійської та інших європейських мов, а також японської.

У корейську мову запозичення почали проникати порівняно недавно – на початку 17 століття – коли Корея вперше почала отримувати розуміння європейської цивілізації. Саме це пояснює відносно невелику частку запозичень у мові (близько 10%), 90% з яких припадає на запозичення з англійської мови, особливо її американського варіанту.

Тісні зв'язки Південної Кореї зі США, присутність американських військ, обов'язкове викладання англійської мови у школах та університетах Кореї, а також безперечний авторитет англійської як міжнародної мови – все це спричиняє постійне збільшення чисельності англійських слів у сучасній корейській мові.

Англійська мова відіграє одну з провідних ролей у зміні корейської мови. Серед найбільш помітних змін є те, що корейська лексика під впливом англо-американських запозичень втрачає залежність від орієнтації на структуру китайського слова. Корейська фонетика набула нових фонем і фонологічних правил, пов'язаних із вимовою англійських запозичень.

Ці зміни є відображенням особливого статусу англійської мови в Кореї. Підтвердженням цього факту є те, що зараз відчутне зменшення вживання сино-корейських лексем, які довгий час були ознакою освіченості і витонченості. Сприяє поширенню англійської мови у повсякденному вжитку широке використання англійських запозичень у матеріалах засобів масової інформації.

Англо-американізми в корейській мові, можна розділити останні на три групи: власне запозичені, вкраплення (або цитати) і кальки (Литвиненко, 2012).

1. Безпосередньо запозиченими вважаються лексичні одиниці, що прийняті з англійської мови різного походження через літературу або усне мовлення (Литвиненко, 2012).

Наприклад: 뉴스 – «нюси» новини, 컴퓨터 – «комп'ютер», 인터넷 – «Інтернет». Ознакою запозичення англо-американізмів є:

- вживання в різних жанрах літератури або усній мові різних верств населення, разом із фіксацією у тлумачних словниках;
- фонетична адаптація, тобто вживання їх відповідно до орфоепічних правил корейської мови;
- морфологічна адаптація, тобто входження їх до усіх словозмінних парадигм корейської мови;
- здатність утворювати сполучення із власне корейськими та ханмунними (китайського походження) словами;

2. Вкрапленнями або цитатами вважаються слова, словосполучення і окремі речення англійської мови, ще не адаптовані в корейській мові лексичними одиницями. В системі мови сприйняття вони морфологічно нероздільні,

вимовляються відповідно до правил іншомовної фонетики і записуються латинською графікою. 벨라 피구라 (*bella fi gura* – 아름다운 모습).

3. Кальки – це слова або словосполучення, побудовані з корейських морфем або слів, що виражають семантичну структуру подібного за значенням англійського слова або словосполучення. До прикладу:

핸드폰 – це калька з англійської «handphone», що означає «мобільний телефон».

매니저 – це калька з англійської «manager», що означає «керівник, менеджер».

화이팅 – це калька з англійського «fighting», яке вживається як підтримка або наохочення, подібне до «go, go!» або «ти можеш це зробити!».

컴퓨터 – це калька з англійської «computer», що означає «комп'ютер».

모델 – це калька з англійської «model», що означає «модель, модельний бізнес».

셀카 – це калька з англійського «selfie», яке означає «селфі».

У період японської анексії державною мовою на території Кореї була оголошена японська, а всякі спроби корейського народу використовувати свою рідну мову каралися. Після звільнення країни корейська інтелігенція, насамперед вчені-мовники, як Півночі, і Півдні виступили за якнайшвидше очищення рідної мови від японських запозичень, у результаті якого майже всі японські слова було викорінено.

Проте 35-річний вплив японської мови на корейську не міг пройти безслідно: досі в різних видах промислового виробництва, будівництві, поліграфії, побутовому та сервісному обслуговуванні залишилося порівняно багато японських термінів. Також приклади японських запозичень можна зустріти і серед загальноживаних корейських слів (박태순, 1984).

Набагато менше слів прийшло до корейської мови з інших західних мов, таких як німецька, французька, іспанська, італійська або російська. Незважаючи на свою відносну нечисленність, вони відіграють важливу роль у лексиці певних сфер людської життєдіяльності.

Запозичена лексика першого типу, своєю чергою, поділяється на натуралізовані слова, власне запозичені слова та слова-інтернаціоналізми (Литвиненко, 2012).

Натуралізовані слова – це такі слова, які внаслідок довгого використання в мові асимілювалися в споконвічну лексику даної мови і перестали сприйматися носіями як запозичення. Наприклад:

빵 – «хліб»

고양이 – «кіт»

바나나 – «банан»

차 – «чай»

사람 – «людина»

Власне запозичені слова – це слова, які втратили своє первинне походження, але одночасно несуть у собі відтінок іноземної мови. До прикладу:

쇼핑 – «шопінг»

메뉴 – «меню»

패션 – «фешн»

스타일 – «стиль»

프로모션 – «промоушен»

Слова-інтернаціоналізми – загальноживані слова з галузі науки, політики, культури, мистецтва, відомі не тільки в корейській, але й в інших мовах. До прикладу:

피자 – «піца»,

커피 – «кава»,

아이스크림 – «морозиво»,

헤어스타일 – «зачіска»,

테크니션 – «технік».

1.3. Лінгвістичні дослідження запозиченої лексики

Запозичена лексика є багато досліджуваною темою, про що свідчить значна кількість наукових розвідок та статей. Найбільша кількість досліджень іншомовної лексики припадає на кінець XIX – початок XX ст. У цей період виникли генетико-хронологічні дослідження Я. Грота, І. Огієнка та ін.

Починаючи з дослідження розрізнених чинників і конкретних генетико-хронологічних характеристик іншомовних слів, вчені поступово перейшли до теоретичних проблем запозичення. Це насамперед визначення терміна «запозичення», з'ясування умов і причин запозичення, типів іншомовної лексики, характеру асиміляції іншомовного слова у мові-рецепієнті тощо.

Процес мовного запозичення розглядався вченими цього періоду як міцно пов'язаний з культурними, історичними, військово-політичними контактами різних мовних суспільств, як частина і результат цих контактів.

У своїх дослідженнях зародження і розвитку німецької національної літературної мови, Г. Пауль наголошував на тому, що у німецькій мові з найдавніших часів було багато запозичень, які увійшли до неї через економічні, політичні та культурні зв'язки з іншими народами. Ці запозичення свідчать про складність німецької культури, що формувалася в результаті постійної взаємодії з культурами інших народів. (Paul, 1888).

Німецький вчений також визнавав, що чинником, який впливає на процес запозичення, є певний мінімум двобічного контакту мов з причин міграції груп

людей, територіального розміщення, а також подорожей окремих осіб. Тому аналіз запозичень повинен починатися з дослідження поведінки людей, які є носіями двох мов (Paul, 1888).

Вчені того періоду вважали, що культурні, економічні та військово-політичні зв'язки між народами були основною умовою для запозичення. І. Бодуен де Куртене, В. Жирмунський та інші дослідники наголошували на неможливості аналізу запозичень без врахування соціолінгвістичного характеру цього явища, а також на необхідності пояснення лінгвістичних змін, пов'язаних з історичними, психологічними та навіть фізіологічними факторами людини.

Разом із етимологічними питаннями, питаннями доцільності чи недоцільності запозичення, які ставились ученими кінця XIX – початку XX ст., увага приділялась і аналізу причин запозичення, асиміляції іншомовної лексики, а також поділу іншомовної лексики за ступенем її засвоєння на лексику засвоєну та іншомовну.

Німецькі вчені Е. Ріхтер і К. Мьоллер розширюють уявлення про причини, які сприяють запозиченню слів, і про зв'язок цих причин з адаптацією слова у мові-рецепторі (Смирнова, 2010).

Л.П. Єфремов пропонує подібну класифікацію ознак асимільованості іншомовного слова, але на перше місце дослідник ставить функціональний принцип засвоєння слова. На необхідності фонологічної, граматичної, семантичної та стилістичної асиміляції іншомовного слова наголошує у своїх роботах У. Вайнрайх (Смирнова, 2010).

Із сучасних досліджень системною і ґрунтовною є дисертація Г. Дружина, в якій автор намагається всебічно висвітлити питання запозичень: прагматика, семантика, соціолінгвістика (Смирнова, 2010).

Л. Крисін пропонує більш зручну систему ознак асиміляції іншомовних слів, розподіляючи їх на основні та факультативні. Він вважає, що до основних ознак потрібно включати ті, які є необхідними та достатніми для того, щоб вважати слово запозиченим у лексичній системі мови. Натомість, до факультативних ознак він відносить, зокрема, словотвірну активність, що не знаходить підтримки в думці Ю. Сорокіна, С. Рижикової та Л. Єфремової (Смирнова, 2010).

Е. Ріхтер у роботі «Fremdwortkunde» вказує, що основною причиною запозичення слів є потреба у називанні речей і понять. Тут же ним перераховуються й інші причини запозичень, різні за характером: мовні, соціальні, психологічні, естетичні тощо; потреба у розмежуванні понять, потреба у нових мовних формах, у різноманітності засобів, в їх вичерпності, лаконічності, зрозумілості, зручності (Baek, Eung-Jin, 1983).

Серед причин запозичення прийнято розрізняти як екстралінгвальні, так і власне лінгвальні, але слід підкреслити, що це розмежування певною мірою умовне, оскільки ті з причин, які відносять до внутрішніх, нерідко самі є наслідком певних зовнішніх впливів на мову.

І все ж такий розподіл причин доцільний: він дозволяє відмежувати те, що «відкрите соціально» від прихованих механізмів впливу соціальних чинників на мови та їхні зв'язки (Baek, Eung-Jin, 1983).

Головною зовнішньою причиною запозичення, на думку вчених, є соціально-економічні, політичні, воєнні, культурні, релігійні та інші види контактів, і як наслідок знайомство з новими предметами, а потім і обмін новими поняттями та ідеями (П. Лекант, Д. Розенталь, Л. Крисін, О. Стишов та ін.), тому що тут діють «політична роль країни і мови, постійне оновлення лексичних засобів шляхом утворення слів, які називають нові, актуальні у тих чи інших відношеннях явища» (Baek, Eung-Jin, 1983).

Як соціально-психологічні причини запозичення розглядаються комунікативна актуальність позначуваного ним поняття, престижність іншомовного слова порівняно з власним, «зміни в психологічному настрої мас, у їх мовному смаку і чутті мови», «прагнення відійти, якщо є найменша можливість, від усього того, що було вчора і що сприймається як ознака епохи, з якою без жалю розлучаємося» (Baek, Eung-Jin, 1983).

І нарешті, ще одна соціально-психологічна причина запозичення, що переважно призводить до перенасичення мови іншомовними словами, – це мода на мовні та естетичні смаки: «Мінливі уявлення про правильне й ефективне використання мови, які доводяться іноді до абсурду, можна позначити словом

«мода». Мода є останнім виявленням смаку, що впадає в око і зазвичай викликає роздратування у старшої та консервативної частини суспільства» (Setton, 1997).

Відносно екстралінгвальних факторів Г. Пауль писав: «Запозичення іншомовного матеріалу...спостерігається у тих випадках, коли іноземна мова або культура цінуються вище рідної мови та вітчизняної культури, внаслідок чого мовлення, переповнене іноземними словами та обертами, вважається найвищою ознакою світськості та витонченості смаку» (Paul, 1888).

Таким чином, дослідженням запозичень займаються багато науковців, що дає можливість користуватись значною кількістю наукових матеріалів.

Висновки до Розділу 1

Розглянувши питання запозичення та їх класифікацію можна зробити висновок, що запозичення присутні у кожній мові, адже населення тої чи іншої країни протягом свого історичного розвитку контактувало з іншими представниками мовних сімей. Як наслідок, у мовах присутні запозичення.

Корейська мова не є виключенням, тому у її лексиці можна знайти запозичення з китайської, англійської та інших мов.

На ряду із жаргонізмами, арго та діалектизмами у корейській лексиці присутня і колоквиальна лексика, яку можна зустріти у розмовному стилі.

Дослідженням запозичень займаються різні вчені лінгвісти, що дозволяє користуватись численною кількістю статей та науковими аналізами щодо визначення запозичень, їх класифікацій та особливостей тієї чи іншої мови.

Підсумовуючи, можна сказати, що теоретичні основи вивчення запозиченої та розмовної лексики в сучасному мовознавстві створюють основу для розуміння ролі іншомовних запозичень у розвитку та еволюції мов. Вивчення запозичених слів і розмовної лексики – важливий аспект мовознавства, якому останнім часом приділяється багато уваги: вчені досліджують різні аспекти цього явища, зокрема його джерела, закономірності та наслідки.

Вивчення запозичених слів є важливим, оскільки в результаті визначаються складні зв'язки між мовами та їх носіями, а також культурні та соціальні фактори,

які впливають на мовний контакт і запозичення. З іншого боку, вивчення розмовної лексики дозволяє зрозуміти щоденне використання мови та її здатність адаптуватися та розвиватися.

РОЗДІЛ 2

КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ В КОЛОКВІАЛЬНІЙ ЛЕКСИЦІ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

2.1. Запозичення з англійської мови

Конглиш як синонім поганої англійської мови на сучасному етапі багатьма корейцями сприймається як негативне явище через посилення глобалізації корейського суспільства. В уряді шириться думка, що конглиш створює негативну репутацію для країни і може стати перешкодою для міжнародних ділових контактів.

Розуміючи це, ще в 1991 році корейський уряд разом з провідними фахівцями корейської мови та засобами масової інформації в особі корейської асоціації редакторів періодичних видань створили спільний комітет, який займається «узаконенням» запозиченої лексики. Тобто розглядає іншомовні слова, відштовхуючись від правил корейської мови, а також створює єдину форму написання власних назв іноземного походження.

Незважаючи на такі обставини, доволі значна кількість запозичень присутня в корейській мові саме в розмовному дискурсі, оскільки корейці люблять спілкуватись і, як не дивно, більшість часу вони проводять в мережі Інтернет.

Лексична одиниця *어그로* походить від англійського слова aggressive, що перекладається як «агресивний», на корейський манер звучатиме як *어그레시브*. Це значить, що хтось у грі діє агресивніше, ніж того вимагає сама гра. *어그로를 끌다* – «діяти агресивно» (박태순, 1984).

Однак такий вираз ми можемо використовувати також в реальному житті, а не лише у випадку відео-ігор. Наприклад, фразу *왜 이렇게 어그로를 끌어?* Можна перекласти як «Чому ти поводишся так агресивно?»

Коли слово *업적* стосується ігор, воно вживається у значенні «накопичувати досягнення» (박태순, 1984).

Для прикладу візьмемо речення *어제 게임을 잘해서 업적을 많이 쌓았어*, що можна перекласти таким чином: «Я багато чого досяг (у мене багато досягнень), бо вчора я багато грав у цю гру».

Натомість лексична одиниця *몹몰이* перекладається як кайт (англ. kite), що з англійської мови дослівно перекладається як «повітряний змій», проте, у відеоіграх даний термін використовується у значенні тактичної втечі від противника. Це як змушувати свого противника слідувати за вами, аби заманити до пастки. Також можна зустріти вираз *몹몰이하다*.

Слово *극딜* складається з двох частин: перша – *극*, що перекладається як «екстримальний, екстримально», друга частина – *딜*, яка буквально означає англійське слово «deal», тобто у перекладі «ладнати». Це означає робити щось екстримальне.

Сленгізм *망하다* є аналогом слова *실패하다*, що перекладається як «провалитися». Якщо говорити про гру, то даний вислів можна перекласти як «програти».

Лексична одиниця *계정* використовується не лише по відношенню до ігор, але її також можна зустріти на просторах Інтернету. Наприклад, фразу *계정을 만드시겠습니까?* можна перекласти як «Чи хотіли б ви створити акаунт/профіль/zareєструватися?».

Щодо спрощеного соціолекту, то тут варто звернути увагу на наступні запозичення. Лексема *시러* – це видозмінена форма слова *싫어*, що має значення «не подобається, ненавиджу, ні», проте, форма *시러* надає «більш милого» звучання цьому слову.

Наступний приклад *영* або *웅* – також миліша та доброзичливіша форма слова *응*, що перекладається як «так» (박태순, 1984).

Сьогодні молодь у своєму спілкуванні може вживати наступні досить поширені запозичення:

– ㄱㅅ – ця абrevіатура є скороченням слова *감사*, що означає «дякую».

Наприклад, «*선물 ㄱㅅ*» – дякую за подарунок;

– ㄴㄴ – скорочення від *노노*, що походить від англійського «no no» та перекладається як «ні ні»;

– ㄷㄷ – скорочення від *덜덜*, що означає «тремтіння», здебільшого від страху;

– ㄹㄹ – скорочення від *몰라*, тобто «не знаю»;

– ㅂㅂ – походить від *바이/바이* чергового англійського запозичення «bye», тобто «бувай/до зустрічі». Також вживається форма *ㅂㅂ*, яка має те саме значення, але вважається милішою;

– ㄱㄱ – скорочення від *고고*, що походить від англійського «go go», та перекладається як «ходімо» (박태순, 1984);

– ㅇㅋ – часто можна зустріти в переписці з корейцями і походить від англійського «OK», повна форма корейською – *오케이*.

– ㅈㅈ – перекладається як «вибач», звичайна форма слова: *죄송*

– ㅁㅈ – повне слово *미친*, що означає «божевільний». Використовується у тому випадку, коли хтось говорить щось божевільне, неадекватне, те, що виходить за межі нормального;

– *오ㄷ* – скорочення від *어디/오?* та перекладається як «Де ти?»;

– *오ㄴ* – коротка форма сленгу *인남*, повна форма якого буде *일어나다*,

переклад: «прокидатися»;

– *ㅋㅋㅋ* – скорочення від *ㅋㅋㅋ*. Ця лексична одиниця не має перекладу,

натомість позначає звук сміху;

– *ㅎㅎㅎ* – містить в собі значення попереднього прикладу, тобто також

позначає звук сміху, повна форма: *ㅎㅎㅎ*.

Також слід вказати, що значна кількість іноземних запозичень у ХХ ст. увійшла в корейську розмовну мову через японську. У літературі наголошується на тому факті, що багато слів з конглішу зустрічаються і в японській мові. На той час вони мали звучання, наближене до японської фонетичної системи, і лише потім, згодом, стали вимовлятися ближче до мови-оригіналу – англійської.

Використання англійських запозичених слів у корейській мові стало все більш поширеним, особливо останнім часом. Англійські запозичення в корейській мові використовуються в різних сферах, таких як технології, популярна культура та повсякденне мовлення.

Деякі приклади англійських запозичених слів у корейській мові включають:

컴퓨터 – комп'ютер

모바일 – мобільний

아이디 – ID

카메라 – фотоапарат

버스 – автобус

인터뷰 – співбесіда

헬스 – здоров'я

스마트폰 – смартфон

에어컨 – кондиціонер

쇼핑 – шопінг

У деяких випадках англійські запозичення в корейській мові набувають дещо іншого значення або використання порівняно з їхніми оригінальними англійськими відповідниками. Наприклад, англійське слово «selfie» запозичене з корейської як *셀카* (selka), використовується спеціально для позначення фотографії, зробленої за допомогою фронтальної камери смартфона.

Загалом використання англійських запозичених у корейській мові відображає вплив англійської мови як глобальної мови та зростаючу популяризацію корейської культури.

2.2. Запозичення з інших мов

Найбільша кількість слів у корейській колоквиальній лексиці запозичена з японської, китайської, французької та німецької. Так, наприклад, з французької мови можна зустріти наступні лексеми:

– *프로그램* з франц. programme (програмка) «*어깨에 메고 다니는 가방에 프로그램을 넣은 그는 재킷 주머니에 주먹을 찔러넣고 창에 비친 차 안에서 무슨 일이 일어나고 있는지 보기 시작했다*» – «Поклавши програмку в сумку, що висіла на плечі, він сховав у кишені куртки кулаки і почав стежити за картиною, що відбивалася у вікні, подій у вагоні»;

– *티켓* з франц. billette (білет) «*마지막 공연에 못 갈까 봐 급하게 전화로 표를 예매했다*» – «Хвилюючись, що може не потрапити на останню виставу, квапливо замовив квиток по телефону»;

- *포스터* з франц. Placard (плакат) «*공개된 포스터에는 벌거벗은 남녀가 반쯤 앉아 관객을 바라보고 있는 사진이었다*» – «Плакат являв собою фотографію оголених чоловіків і жінок, що сиділи півобертом до глядача»;
- *지하철* з франц. Métro (метро) «*일요일 저녁, 지하철은 조용하고 넓어 보였다*» – «У недільний вечір метро здавалося тихим та просторим» (Ewha Womans, 2000).

Панування Японії над Кореєю зіграло важливу роль у запозиченні багатьох слів з японської мови. Під час цього періоду японська мова активно використовувалася в різних сферах життя корейців. Приклади цього можуть бути слова, такі як «*사쿠라*» (японська вишня, сакура), «*사시미*» (сашімі, японська страва) та «*와사비*» (васабі, японська страва). Однак, після близько 30 років широкого використання в Кореї, багато з цих японських слів вийшли з ужитку.

Таким чином з німецької мови: *파라독스* «парадокс», *아르바이트* «підробіток»; з французької мови: *망토* «манто», *샴페인* «шампанське»; з голландської мови: *잉끼* (*잉크*) «чорнило», *비루* (*맥주*) «пиво»; з російської мови: *보드카* «горілка», *크레올린* «креолін»; з іспанської мови: *페소* «песо (іспанська монета)», *맘보* «мамба (танок)»; з португальської мови: *카스텔라* «кастела»; з латинської мови: *아카데미아* «академія», *알로에* «алое»; з італійської мови: *발레리나* «балерина», *소나타* «соната».

Одним з найважливіших джерел запозичених слів у корейській мові є китайська мова. Протягом століть китайська мова була мовою писемності Кореї, в результаті чого багато слів і фраз було запозичено саме з цієї мови. Більшість із запозичених слів все ще використовуються сьогодні, особливо в офіційних умовах,

таких як академічні письмові чи офіційні документи. Приклади китайських слів корейською:

학교 – школа

의사 – лікар

과자 – закуска

선생님 – учитель

화장실 – ванна кімната

Японська є ще однією мовою, яка впливає на словниковий запас корейської мови. Під час японської окупації Кореї на початку 20 століття багато японських слів і фраз увійшли в корейську мову. Деякі з цих слів використовуються й сьогодні, особливо в технічній чи науковій сферах. Приклади японських запозичених слів корейською:

기차 – поїзд

모자 – капелюх

텔레비전 (tellebijeon) – телебачення

카페 (kafe) – кафе

컴퓨터 (keompyuteo) – комп'ютер

Висновки до Розділу 2

У даному розділі розглядається процес запозичення слів з інших мов – дуже розповсюджене явище у мові. Дослідження виявило різні типи запозичень: фонетичні, графічні, семантичні та інші.

Крім того, було зазначено, що колоквіальна лексика корейської мови містить значну кількість запозичених слів з англійської та інших мов, що, на думку

корейської влади, є перешкодою для активного контакту корейської мови з іншими мовами.

Таким чином, можна зробити висновок, що процес запозичення є важливою складовою розвитку мови і що вивчення розмовної мови дозволяє отримати більш повну картину мови та її еволюції.

ВИСНОВКИ

Розглянувши питання іншомовних запозичень в колоквіальній лексиці корейської мови можна зробити висновок, що запозичення присутні у кожній мові, адже населення тої чи іншої країни протягом свого історичного розвитку контактувало з іншими представниками мовних сімей. Як наслідок, у мовах присутні запозичення.

Корейська мова не є виключенням і тому, у її лексиці можна знайти запозичення із китайської, англійської та інших мов.

На ряду із жаргонізмами, арго та діалектизмами у корейській лексиці присутня і колоквіальна лексика, яку можна зустріти у розмовному стилі.

Схоже до запозичень значення мають кальки (структурні запозичення) – лексеми, в яких запозичена структура виражається власне лексичним матеріалом. Великим джерелом для дослідження запозичень є також науково-технічна література через те, що частина термінів, які вживаються в даному типі літератури, була запозичена з латинської та грецької мов, тож ми часто можемо зустріти таке поняття як термінологічне запозичення.

Дослідженням запозичень займаються різні вчені-лінгвісти, що дозволяє користуватись значною кількістю статей та наукових оглядів щодо визначення запозичень, їх класифікацій та особливостей тієї чи іншої мови.

У 1991 році корейський уряд разом з провідними фахівцями корейської мови та засобами масової інформації в особі корейської асоціації редакторів періодичних видань створили спільний комітет, який займається «узаконенням» запозиченої лексики. Тобто розглядає іншомовні слова, відштовхуючись від правил корейської мови, а також створює єдину форму написання власних назв іноземного походження.

Незважаючи на такі обставини, доволі значна кількість запозичень присутня в корейській мові саме в розмовному дискурсі, оскільки корейці люблять спілкуватись і, як не дивно, більшість часу вони проводять в мережі Інтернет.

Значна кількість іноземних запозичень у ХХ ст. увійшло в корейську розмовну мову через японську. У літературі наголошується на тому факті, що багато слів з конглішу зустрічаються і в японській мові. На той час вони мали звучання, наближене до японської фонетичної системи, і лише потім, згодом, стали вимовлятися ближче до мови-оригіналу – англійської.

Багато японських слів вийшли з ужитку після 35-річного широкого вживання корейцями.

Таким чином з німецької мови: *파라독스* – «парадокс», *아르바이트* «робота»; з французької мови: *망토* «манто», *샴페인* «шампанське»; з голландської мови: *잉끼* (*잉크*) «чорнило», *비루* (*맥주*) «пиво»; з російської мови: *보드카* «горілка», *크레올린* «креолін»; з іспанської мови: *페소* «песо (іспанська монета)», *맘보* «мамба (танок)»; з португальської мови: *카스텔라* «кастела»; з латинської мови: *아카데미아* «академія», *알로에* «алое»; з італійської мови: *발레리나* «балерина», *소나타* «соната».

Крім того, теоретична основа дослідження підкреслює динамічну природу мови та її здатність адаптуватися та розвиватися до нестійких умов. Оскільки мовці зтикаються з новими контекстами, носіями та культурами, вони збагачують і розширюють свій словниковий запас, запозичуючи нові елементи та включаючи їх у свої словники.

Загалом, теоретичною базою вивчення запозиченої та розмовної лексики є основа вивчення іншомовних слів у розмовній корейській мові. Досліджуючи лінгвістичні, культурні та соціальні чинники, які впливають на прийняття та використання іноземних слів у корейській мові, це дослідження має на меті сприяти глибшому розумінню природи мовного контакту, запозичення та його впливу на еволюцію та розвиток мови.

Таким чином, у корейській колоквіальній лексиці можна зустріти значну кількість запозичень, що зумовлено насамперед історичним фактором розвитку та становлення країни.

АНОТАЦІЯ

추상적인

논문: 우리말 구어체 어휘의 외국어 차용

이 과정의 목적은 한국어의 구어체 어휘에서 외래어를 공부하는 것이다.

연구 대상은 한국어의 구어체 어휘이다.

최근 몇 가지 역사적, 지정학적 요인으로 인해 영어가 한국어의 표준어가 되었다. 이것은 역사적 발전의 특정 단계에서 극동 지역에서 미국과 서유럽 국가의 영향력이 증가했기 때문이다. 영미주의 차용은 한국에 비해 미국과 유럽 국가에서 과학 및 기술 사상의 상당한 발전과 관련이 있다. 이와 관련하여 우리말에 다른 언어의 영어와 어휘적 요소를 무분별하게 차용하는 문제는 더욱 첨예해졌다.

따라서 중국어 차용어가 구어체 어휘에 침투하여 고유한 표현 특징을 가지고 있다는 것은 놀라운 일이 아니다.

연구 주제는 한국어 구어체 어휘에서 다른 언어에서 차용하는 것이다.

용어 논문은 구어체 어휘가 우리말 회화에 존재하고 표현적, 감정적, 평가적 의미의 요소를 포함하고 있기 때문에 한국어의 구어체 어휘에서 외래 차용을 살펴보았다. 즉, 전문 용어, 속어, 방언 또는 속어와 동일한 수준에서 모든 언어에 존재하는 비표준 어휘의 계층이다.

국어에서는 구어체 어휘에 침투하여 고유한 표현의 특징을 가지고 있기 때문에 한자어 차용의 존재를 추적할 수 있다.

작업 구조 및 범위: 연구의 설정 목표 및 작업에 해당합니다. 서론, 하위 섹션으로 구분된 2 개의 장, 결론, 사용된 소스 목록(28 개 항목)으로 구성됩니다. 코스 작업의 총 볼륨은 34 페이지이다.

그래서 저자는 과학적 연구와 사전 자료를 바탕으로 우리말 구어체 어휘에서 영어, 중국어, 기타 언어의 외래어를 분석했다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

- Азарова, Л. Є., Озеранська, Л. А. (2008). *Запозичення як складова частина іменників-юкстапозитів науково-технічної сфери*, Матеріали ІХ міжнародної науково-практичної конференції «Гуманізм та освіта». Вінниця: Вінницький національний технічний університет.
- Козак, Л. (2007). *Запозичення як складова частина української технічної термінології. Українська термінологія і сучасність*, 7, 63-65.
- Коломієць, К. М. (2002). *Новітні запозичення з англійської мови в німецькій суспільнополітичній лексиці. Вісник Запорізького державного університету*, 2, 1-4.
- Корунець, І. В. (2003). *Порівняльна типологія англійської та української мов*. Вінниця: Нова книга.
- Костюченко, Ю. П. (1996). *Історія англійської мови: Елементарний курс (2-е вид.)*. Київ: Радянська школа.
- Литвиненко, В. (2012). *Особливості вживання запозиченої лексики в корейській періодиці. Науковий вісник Ужгородського університету*, 27, 162-165.
- Огуй, О. Д. (2003). *Лексикологія німецької мови. Lexikologie der deutschen Sprache*. Вінниця: Нова книга.
- Рижков, А. Г. (2007). *Юридична термінологія корейської мови: структура та семантика*. (Дис. канд. філол. наук). Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка, Київ.
- Русанівський, В. М. (1997). *Староукраїнська і слов'яноноруська мови на тлі розвитку інших слов'янських літературних мов. Мовознавство*, 1, 390-397.
- Смирнова, Л. Д. (2009). *До проблеми запозичених та іншомовних слів. Наукові праці*, 106, 72-75.
- Baek, Eung-Jin. (1993). *A Historical Study of Korean Noun Compounds. Korean Studies*, 17, 105- 116.
- Dijk Van, T. A. (1997). *Studies in the Pragmatics of Discourse*. London: Longman.

- Pathfinder in Korean, high intermediate student book.* (2000). Korea: Ewha Womans University, the Institute of Language Education.
- Konglish. Media must use correct English. (2012). *The Korea Times*. Retrieved from http://www.koreatimes.co.kr/www/news/opinion/2012/02/137_104323.html
- Kumsung New Ace Korean-English dictionary.* (1994). Korea: Kumsung Publishing.
- Shim, Rosa Jinyoung. (1994). Englishized Korean: Structure, status, and attitude. *World Englishes*, 2(13), 227-233.
- Myers, B. R. (2011). *Najczystsza rasa. Propaganda Korei Północnej.* Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Paul, H. (1888). *Principles of the History of Language.* Halle: Harvard University.
- Reiss, K., Vermeer, H. J. (1984). *Foundations of a General Theory of Translation.* Tübingen: Gunter Narr Verlag.
- Setton, R. A. (1997). *Pragmatic Theory of Simultaneous Interpretation.* (Doctoral dissertation). University of Michigan, Ann Arbor.
- Sohn, Ho-Min. (2001). *The Korean Language.* Cambridge: Cambridge University Press.
- Tyson, R. (1993). English loanwords in Korean: Patterns of borrowing and semantic change. *EL Two Talk*, 1(1), 29-36.
- Verch, I. (2010). *Razumevanje jezikov knjizevnosti.* Ljubljana: Založba ZRC.
- Vinay, J.-P., Darbelnet, J. (1965). *Stylistique Comparée Du Français et de l'anglais. Méthode de traduction.* France: Éditions Didier.
- Chesterman, A. (Ed.). (1989). *Translation Procedures.* Helsinki: Oy Finn Lectura.
- 김영환. (1987). 해례의 중세적 언어관 . *한글*, 198, 1-91.
- 박태순. (1984). *제 3 세계의 언어현실과 문화식민주의의 극복.* 서울: 오늘의 책.
- 정호성. (2004). *국외한국어교사초청교육교재.* 서울: 국립국어연구원.